

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ،² يَا ابْنَ آدَمَ، تَبَيَّنْ عَلَى أَنْبِيَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ وَقُلْ لِلَّذِينَ هُمْ أَنْبِيَاءُ مِنْ تِلْقَاءِ دَوَانِهِمْ، اسْمَعُوا كَلِمَةَ الرَّبِّ.³ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَبُنَى لِلْأَنْبِيَاءِ الْحَمَقَى الذَّاهِبِينَ وَرَاءَ رُوحِهِمْ وَلَمْ يَرَوْا سَبِيلاً.⁴ أَنْبِيَاؤُكَ يَا إِسْرَائِيلَ صَارُوا كَالْتَّلْعَالِبِ فِي الْحَرْبِ.⁵ لَمْ تَصْعُدُوا إِلَى الثَّغْرِ، وَلَمْ تَبْنُوا جِدَاراً لِبَيْتِ إِسْرَائِيلَ لِلْوُقُوفِ فِي الْحَرْبِ فِي يَوْمِ الرَّبِّ.⁶ رَأُوا بَاطِلاً وَعِزَاقَةً كَاذِبَةً. الْقَائِلُونَ، وَخَيُّ الرَّبِّ وَالرَّبُّ لَمْ يُرْسِلْهُمْ، وَانْتَضَرُوا إِبْثَاتِ الْكَلِمَةِ.⁷ أَلَمْ تَرَوْا رُؤْيَا بَاطِلاً، وَتَكَلَّمْتُمْ بِعِزَاقَةٍ كَاذِبَةٍ، قَائِلِينَ، وَخَيُّ الرَّبِّ وَأَنَا لَمْ أَتَكَلَّمْ.⁸ لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، لِأَنَّكُمْ تَكَلَّمْتُمْ بِالْبَاطِلِ وَرَأَيْتُمْ كَذِباً، فَلِذَلِكَ هَا أَنَا عَلَيْكُمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.⁹ وَتَكُونُ يَدِي عَلَى الْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ يَرَوْنَ الْبَاطِلَ وَالَّذِينَ يَعْرِفُونَ بِالْكَذِبِ. فِي مَجْلِسِ سَعْيِي لَا يَكُونُونَ، وَفِي كِتَابِ بَيْتِ إِسْرَائِيلَ لَا يُكْتَبُونَ، وَإِلَى أَرْضِ إِسْرَائِيلَ لَا يَدْخُلُونَ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁰ مِنْ أَجْلِ أَنَّهُمْ أَصْلَحُوا سَعْيِي قَائِلِينَ، سَلَامٌ وَلَيْسَ سَلَامٌ، وَوَاحِدٌ مِنْهُمْ يَتَّبِعِي خَائِطاً وَهَآ هُمْ يَمْلَطُونَهُ بِالطِّفَالِ.¹¹ قُلْ لِلَّذِينَ يَمْلَطُونَهُ بِالطِّفَالِ إِنَّهُ يَسْقُطُ. يَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ، وَأَتُسْقَى بِآ جَارَةِ الْبَرْدِ تَسْقُطُنَ، وَبَرِيحٌ عَاصِفَةٌ تُسْقِطُهُ.¹² وَهُوَ إِذَا سَقَطَ الْخَائِطُ، أَفَلَا يُقَالُ لَكُمْ، أَيْنَ الطِّفْلِ الَّذِي طَيَّنْتُمْ بِهِ.¹³ لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، إِنِّي أَشَقُّهُ بِرِيحٍ عَاصِفَةٍ فِي عَصِي، وَتَكُونُ مَطَرٌ جَارِفٌ فِي سَخَطِي وَجَارَةُ بَرْدٍ فِي عَنِي فِي لَأْفَانِهِ.¹⁴ فَأَهْدِمُ الْخَائِطَ الَّذِي مَلَطْتُمُوهُ بِالطِّفَالِ، وَأَلْصِقُهُ بِالْأَرْضِ، وَتُكْشَفُ أَسَاسُهُ فَيَسْقُطُ، وَتَعْنُونَ أَنْتُمْ فِي وَسْطِهِ، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ.¹⁵ قَاتِمٌ عَصِي عَلَى الْخَائِطِ وَعَلَى الَّذِينَ مَلَطُوهُ بِالطِّفَالِ، وَأَقُولُ لَكُمْ، لَيْسَ الْخَائِطُ يَمْوُجِدُ وَلَا الَّذِينَ مَلَطُوهُ.¹⁶ أَيُّ أَنْبِيَاءِ إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ لِأُورُسَلِيمَ وَيَرَوْنَ لَهَا رُؤْيَا سَلَامٍ، وَلَا سَلَامَ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.¹⁷ وَأَنْتُمْ يَا ابْنَ آدَمَ، فَاجْعَلْ وَجْهَكَ صِدْقاً بَنَاتِ سَعْيِكَ اللَّوَاتِي يَتَّبِعْنَ مِنْ تِلْقَاءِ دَوَانِهِنَّ وَتَبَيَّنَّ عَلَيْهِنَّ،¹⁸ وَقُلْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، وَبُنَى لِلَّوَاتِي يَحْطُنَ وَسَائِدَ لِكُلِّ أَوْصَالِ الْإِيْدِي، وَصَصَعْنَ مَحْدَّاتٍ لِرَأْسِ كُلِّ قَامَةٍ لِاصْطِيَادِ النَّفُوسِ. أَقْتَصِطَذَنْ نَفُوسَ سَعْيِي وَتَسْخِجِينَ أَنْفُسَكُمْ،¹⁹ وَتُجَسِّنِي عِنْدَ سَعْيِي لِأَجْلِ خُفْيَةِ سَعِيرٍ وَلَا جِلَّ فُتَاتٍ مِنَ الْخَبْرِ، لِإِمَاتَةِ نَفُوسٍ لَا يَتَّبِعِي أَنْ تَمُوتَ، وَاسْتَحْيَاءِ نَفُوسٍ لَا يَتَّبِعِي أَنْ تَحْيَا.

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:²Du Menschenkind, weissage wider die Propheten Israels und sprich zu denen, so aus ihrem eigenen Herzen weissagen: Höret des HERRN Wort!³So spricht der HERR HERR: Weh den tolln Propheten, die ihrem eigenen Geist folgen und haben keine Gesichte! O Israel, deine Propheten sind wie die Füchse in den Wüsten!⁴Sie treten nicht vor die Lücken und machen sich nicht zur Hürde um das Haus Israel und stehen nicht im Streit am Tage des HERRN.⁵Ihr Gesicht ist nichts, und ihr Weissagen ist eitel Lügen. Sie sprechen: "Der HERR hat's gesagt", so sie doch der HERR nicht gesandt hat, und warten, daß ihr Wort bestehe.⁷Ist's nicht also, daß euer Gesicht ist nichts und euer Weissagen ist eitel Lügen? und ihr sprecht doch: "Der HERR hat's geredet", so ich's doch nicht geredet habe.⁸Darum spricht der HERR HERR also: Weil ihr das predigt, woraus nichts wird, und Lügen weissagt, so will ich an euch, spricht der HERR HERR.⁹Und meine Hand soll kommen über die Propheten, so das predigen, woraus nichts wird, und Lügen weissagen. Sie sollen in der Versammlung meines Volkes nicht sein und in der Zahl des Hauses Israel nicht geschrieben werden noch ins Land Israels kommen; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR HERR bin.¹⁰Darum daß sie mein Volk verführen und sagen: "Friede!", so doch kein Friede ist. Das Volk baut die Wand, so tünchen sie dieselbe mit losem Kalk.¹¹Sprich zu den Tünchern, die mit losem Kalk tünchen, daß es abfallen wird; denn es wird ein Platzregen kommen und werden große Hagel fallen und ein

يَكْذِبُكُمْ عَلَى سَعْيِي السَّامِعِينَ لِلْكَذِبِ²⁰ لِدَلِكْ هَكَذَا قَالَ
 السَّيِّدُ الرَّبُّ، هَا أَنَا صِدٌّ وَسَائِدُكُمْ الَّتِي تَصْطَلِدْنَ بِهَا
 النُّفُوسَ كَالْفِرَاحِ، وَأَمَرُّهَا عَنْ أَدْرَعِكُمْ وَأَطْلِقِ النُّفُوسَ
 الَّتِي تَصْطَلِدُهَا كَالْفِرَاحِ²¹. وَأَمَرُّكُمْ مَحْدَانِكُمْ وَأَنْفِدُ سَعْيِي
 مِنْ أَيْدِيكُمْ، فَلَا يَكُونُونَ بَعْدُ فِي أَيْدِيكُمْ لِلصَّبِيِّ، فَتَعْلَمَنَّ
 أَنِّي أَنَا الرَّبُّ²². لَأَنْتُمْ أَخَرْتُمْ قَلْبَ الصِّدِّيقِ كَذِبًا وَأَنَا لَمْ
 أَخْزُهُ، وَسَدَدْتُ أَيْدِيَ السَّرِيرِ حَتَّى لَا يَرْجِعَ عَنْ طَرِيقِهِ
 الرَّدِيئَةِ فَيَحْيَا²³، فَلِدَلِكْ لَنْ تُعَذِّنَ تَرَبَّنَ الْبَاطِلَ وَلَا تَعْرِفَنَّ
 عِرَافَةً بَعْدُ، وَأَنْفِدُ سَعْيِي مِنْ أَيْدِيكُمْ فَتَعْلَمَنَّ أَنِّي أَنَا
 الرَّبُّ.

Windwirbel wird es zerreißen.¹² Siehe, so wird die Wand einfallen. Was gilt's? dann wird man zu euch sagen: Wo ist nun das getünchte, das ihr getüncht habt?¹³ So spricht der HERR HERR: Ich will einen Windwirbel reißen lassen in meinem Grimm und einen Platzregen in meinem Zorn und große Hagelsteine im Grimm, die sollen alles umstoßen.¹⁴ Also will ich die Wand umwerfen; die ihr mit losem Kalk getüncht habt, und will sie zu Boden stoßen, daß man ihren Grund sehen soll; so fällt sie, und ihr sollt darin auch umkommen und erfahren, daß ich der HERR sei.¹⁵ Also will ich meinen Grimm vollenden an der Wand und an denen, die sie mit losem Kalk tünchen, und will zu euch sagen: Hier ist weder Wand noch Tüncher.¹⁶ Das sind die Propheten Israels, die Jerusalem weissagen und predigen von Frieden, so doch kein Friede ist, spricht der HERR HERR.¹⁷ Und du, Menschenkind, richte dein Angesicht wider die Töchter in deinem Volk, welche weissagen aus ihrem Herzen, und weissage wider sie¹⁸ und sprich: So spricht der HERR HERR: Wehe euch, die ihr Kissen macht den Leuten unter die Arme und Pfühle zu den Häuptern, beide, Jungen und Alten, die Seelen zu fangen. Wenn ihr nun die Seelen gefangen habt unter meinem Volk, verheißt ihr ihnen das Leben¹⁹ und entheiligt mich in meinem Volk um eine Handvoll Gerste und einen Bissen Brot, damit daß ihr die Seelen zum Tode verurteilt, die doch nicht sollten sterben, und verurteilt zum Leben, die doch nicht leben sollten, durch eure Lügen unter meinem Volk, welches gerne Lügen

hört.²⁰ Darum spricht der HERR HERR: Siehe, ich will an eure Kissen, womit ihr Seelen fangt und vertröstet, und will sie von euren Armen wegreißen und die Seelen, so ihr fangt und vertröstet, losmachen.²¹ Und ich will eure Pfühle zerreißen und mein Volk aus eurer Hand erretten, daß ihr sie nicht mehr fangen sollt; und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR sei.²² Darum daß ihr das Herz der Gerechten fälschlich betrübet, die ich nicht betrübt habe, und habt gestärkt die Hände der Gottlosen, daß sie sich von ihrem bösen Wesen nicht bekehren, damit sie lebendig möchten bleiben:²³ darum sollt ihr nicht mehr unnütze Lehre predigen noch weissagen; sondern ich will mein Volk aus ihren Händen erretten, und ihr sollt erfahren, daß ich der HERR bin.